Stjernen.

P. Ebbeson, Redaktör

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o. s. v. adresseres „Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiveren ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

„Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

C. H. Christensen, Fremont, Nebr.
N. Fr. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
Chr. Johnson, Minden, Nebr.
N. Christensen, Clarkson, Kansas.
H. H. Grunsberg, Hampton, Nebr.
O. C. Rodby, Deerfield, Dane Co., Wis.
P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
Erik Knudsen, Davey, Lancaster Co. Neb.
B. M. Bager, Akron, Colo.
A. L. N. Spangberg, Room 50, A. T. & S. F. Build., Topeka, Kan.
Jens Jensen, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.
Mrs. Agnes Ravn, Postmesterinde, Osco, Kearney Co., Nebr.
A. P. Johnsen, 816 16. Ave., Council Bluffs, Iowa.

Prøvenumre eller manglende Eksemplarer faas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker itide.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for "Stjernen", og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

Meget imod vor Vilje har vi skuffet de Abonnenter, som har bestilt Bogen „Dolores" som Præmie. Uforudsete Ulemper i Trykpladernes Forarbejdelse har forsinket Arbejdet saa meget, at der endnu vil hengaa tre Maaneder før Bogen kan blive færdig til Forsendelse. De, som finde dette at være for lang Ventetid, kan benytte sig af vort allerede tidligere stillede Tilbud og pr. Postkort underrette os om, at de enten ønsker den halve Dollars tilbagesendt eller Kvittering paa Bladet for fire Maaneder længer. I det Tilfælde vil man naturligvis frafalde Retten til Bogen, der faar en Handelsværdi af $1.25, naar den kommer paa Markedet.

Loven skal proves.

Det nationale Jernbaneraad fældede for kort Tid siden en Kjendelse imod Lehigh Valley Banekompagni i Pennsylvania i en Sag angaaende Prisen for Transport af Kul. Raadet ansaa Transportprisen for urimelig høj, og befalede derfor Kompagniet til at nedsætte den til en af Raadet stillet Pris. Den fastsatte Tidsfrist derfor udløb for faa Dage siden; men Kompagniet nægter at adlyde Raadets Ordre og bestrider dets Myndighed til at fastsætte Taksten, og har i denne Anledning indbudt Raadet til at prøve Sagen for Landets Domstole. Det skal være Kompagniets Mening at prøve Jernbanelovens grundloosmæssige Gyldighed, og i dette Tilfælde vil Sagen blive Midtpunktet for stor Interesse.

Saadan en Prøve maa tidligere eller senere komme — Respekten for Loven fordrer det —, og Grunden til, at det ikke før er bleven gjort, skyldes maaske den Omstændighed, at Raadet har været noget lemfældig med dens Gjennemførelse. Det har udstedt en Mængde Kjendelser og Ordrer; nogle af disse har Jernbanekompagnierne adlydt, andre ikke. Der er naturligvis ikke Tvivl om, at Kongresen har Myndighed til at kontrollere Jernbanerne, og ej heller er der Tvivl om, at den nuværende Lov er forfatningsmæssig; men lad det blive fastslaaet af Højesteretten i Landet, og lad Jernbanerne for Eftertiden adlyde den i alle sine Enkeltheder.

Det omtalte Allianse-Blad.

Tilsyneladende hersker der en uklar Forstaaelse med Hensyn til Oprettelsen af det paatænkte Allianse-Blad, og vi ønsker i den Anledning at tilføje nogle forklarende Bemærkninger.

Vi har modtaget flere Breve med Forespørgsel om, hvor naar Bladet kommer i Gang, som om man antog at Bevægelsen udgaar fra os. Forslaget og følgende Indbydelse kom fra Nysted Farmerallianse, og det var Hensigten først og fremmest at undersøge Stemningen derfor og bevæge Foreningsfællerne rundt omkring til at meddele Nysted Allianse deres Ønsker i saa Henseende. Naar man da havde faaet et Slags fælles Udtryk fra Landsmænd, tænkte man at forhandle nærmere med „Stjernens" Udgiver om Sagen. Det er jo klart, at der maa være Garanti for et vist Antal Abonnenter, naar Bladet — som Meningen er — skal udgives uden Ekstraudgift for Abonnenterne.

Ihvorvel „Stjernen" er og altid har været af Prinsip et Farmerblad, saa vil man dog kunne forstaa, at Bladet ikke kan blive et Allianseblad i rette Forstand, uden samlet Medvirken fra Alliansens Medlemmer. Redaktøren kan blot meddele de forekommende Begivenheder og gjennem sine Artikler give sit Syn paa Sagernes Gang til Kjende, og videre end dette kan han ikke gaa. Skal det derimod blive et fuldkomment Organ for Landsmænd og Alliansemænd, maa Folket selv give sig til at skrive deri og bruge det som offenlig Diskussionsfal, et Middel, der i Adspredelsen kan binde de danske Farmere sammen og holde dem oppe med hvad der foretages af deres amerikanske Standsfæller.

Er der Interesse for og Ønske om et saadant Organ, lad da enhver Alliansemand i Vesten anse det som sin Pligt at meddele sine Ønsker til Nysted Farmerallianse. Dens Præsident er Mr. Niels Nielsen, Nysted. Er der ikke Interesse for Sagen, — ja saa lader man den naturligvis falde.

Som en praktisk Maade at komme til Bunds i Sagen paa, vil vi foreslaa, at Alliansemedlemmer, der interesserer sig for Foretagendet, indsender til Præsidenten for Nysted Allianse Navnene paa alle Alliansemedlemmer, som de kjender i deres Kreds. Findes der saa nok af denne foreløbige Tilslutning, vil de Personer, hvis Adresser er indsendt, blive tilstillet et Brev med nærmere Oplysninger om det foreslaaede Blads Indhold og Sammensætning.

En stor Strategiker død.

Von Moltke, Verdens største General, er død.

Den store Strategiker er gangen heden paa en Tid, da Europa maaske befinder sig pa Dørtærsklen af en stor Krig. For Molkte var Krigsførsel ganske simpelt et Regnestykke, som kunde løses af en Mand, som besad Nøglen. Han følte sig ikke opbygget i Slagteriet, Erobringer higede han ikke efter, ubændig Ærgjerrighed kjendte han ikke som saa mange andre; han var den koldblodige Praktiker, der udarbejdede de Regnestykker, hvis Facit liggier de ufejlbare Naturlove, der fik sin Tilblivelse da Verdens første Grundpiller lagdes. Sjældent fejlede hans mærkværdige Dømmekraft, og naar hans Raad fulgtes sejrede den tyske Ørn. I den nordlige Krig, i den østrigske Krig og i den svingende Kamp med Frankrig var hans rolige og fuldstændige Beherskelse af Krigskunsten alle Vegne synlig.

Gamle Wilhelms ædle Figur, „Unser Fritz" elskværdige Personlighed, den røde Hertugs glimrende Spring og Manteufels haardnakkede Tapperhed overskyggede maaske undertiden Moltkes lange, magre uskjønne Figur, der saa mere gejstlig end militær ud. Men det var hans Geni, der gjorde Udkastet til Kampagnen paa Rhinen, til den tyske Hærs Sejr ved Loiren, ja det var ham, som styrede selve Paris' Fald. Forsynet syntes at have kaaret ham til at være Frankrigs Nemesis.

Dog var denne Mand saa stille og elskværdig som en Landsbypræst, og ligesaa besteden ogsaa; thi da Vaterlandets Ære var bleven hævnet og Rhinegnens grønne Bakker gjenlød af al den Jubel, som hilsede den sejrrige tyske Armee i Møde, smuttede han bort fra Mængden, som vilde hædre ham, og søgte Ensomheden paa sit Gods i Schlesien med mindre Bram end den menige Soldat.

Grev Moltke var af dansk Herkomst og tjente først som ung Officer i den danske Hær; men indtraadte i den tyske Armee, da han var 22 Aar gammel.

I Hymens Lænker.

Nebraskas Snestorm-Heltinde ægter en rig Kjøbmand.

Mr. E. B. Penney fra Lexington, Nebraska, og Miss Minnie Freeman fra St. Paul, Nebr., blev i Onsdags ægteviede i Omaha. Dette Bryllup er af mere end ordinær Interesse.

Mr. Penney er Ejer af et halvt Dusin Butiker paa forskjellige Steder i Nebraska og er en fremtrædende Personlighed blandt yngre Politikere. Han er en smuk, dannet Mand, og besidder meget af denne Verdens Gods. Bruden er Heltinden i den rædsomme Snestorm den 12te Januar, 1888, og hendes Navn er bekjendt for næsten enhver Skoledreng i Landet. Miss Freeman holdt Skole i et afsides liggende Skolehus paa Landet oppe i Valley County. Stormen brød pludselig frem med hele en vestlig Blizzards glubske Raseri. Der var mange smaa Børn i Skolen, og Lærerinden indsaa straks, at de umuligt kunde naa hjem i Sikkerhed. Med mærkværdig Snarraadighed for en saa ung Person greb hun et lille Reb, som Børnene brugte ved deres Lege, og bandt dermed de smaa sammen, hvorefter hun fastgjorde den anden Ende om sit eget Legeme, og førte paa denne Maade hele Koblet i god Behold til det nærmeste Farmhus en halv Mil borte. De, der gjennemlevede denne frygtelige Storm, ved hvor blindende den var; men den modige Lærerinde, hvor de fleste under lignende Forhold vilde have mistet Besindelsen, reddede sine Børns Liv. Kan være, at somme anser det for en lykkelig Tilfældighed; men vi skal forsikre at der skal et koldblodigt Hoved til at orientere sig i en slig Dilemma.

Omaha-Bladene fik Nys om det passerede, og nu regnede der en saadan Mængde Lovord ned over den beskedne unge Lærerinde, at hun formelig blev forgudet. Et Pengefond blev indsamlet som Erkjendtlighedsgave til hende, Senatorer og Statsmænd sendte hende Takskrivelser, fra unavngivne Personer indløb smukke Gaver og hendes Pris var paa alles Læber over hele Unionen.

En anden Heltinde fra den rædsomme Storm, Miss Louise Royce, blev for kort Tid siden gift i Wisconsin.

Det liberale Vesten.

Nitten af Unionens Stater har bevilget Penge til Verdensudstillingen. Det af disse Stater bevilgede Totalbeløb udgjør $1,290,000. I Spidsen gaar California med $300,000. Vermont staar ved den lille Ende med blot $5,000. Et Blad i Østen, som er vel underrettet, siger, at Vesten viser en langt større Offervillighed end Østen, og at det er klart, at det store Vesten vil blive en væsenlig og fremragende Faktor af Udstillingen. Som Eksempel anfører Bladet, at New Jersey blot har bevilget $20,000 og Connecticut $25,000, hvorimod en ny Stat som Colorado bidrager $100,000. De to grundrige Stater New York og Massachusetts bidrager blot $200,000 hver og Pennsylvania tøver over et Forslag paa $300,000. Den stærke Modsætning mellem Østen og Vesten fremhæves dog ikke tilfulde af hvad der hidtil er gjort i denne Retning; før flere af de vestlige Stater agter at forøge deres Bevilgninger, og uden Tvivl vil de ogsaa gjøre saa. Det er slet ikke usandsynligt at California vil omskrive sin til en rund Million; Illinois bringer en halv Million, og Iowa, Minnesota og Michigan vil bidrage Summer, som ikke falder stort under det højeste Beløb bevilget af østlige Stater.

Forretagelsesaanden er større i Vesten end den er i Østen, baade i denne og i enhver anden Retning, og Udstillingens Sukses vil i stor Grad være afhængig af Vestens Liberalitet og Patriotisme. Stater som New York og Pennsylvania kunde taale at ofre fem Gange saa meget paa Udstillingen som Colorado, og de kommer ogsaa til at gjøre det hvis deres Udstilling skal blive forholdsvis fyldestgjørende. Og der er aldeles ikke Tale om at New Jersey kan faa nogen ordentlig Udstilling for den fattige Sum, som Statens Legislatur har afset i dette Øjemed, med mindre private Folk betaler Gildet.

Men naar vi kommer nærmere Tiden for Udstillingens Afholdelse, maaske da Østen bedre vil faa Øjnene op for Vigtigheden af dette kjæmpemæssige Foretagende.

Farmertanker.

Det er jo en herlig Ting at have Aviser, man kan jo gjennem dem, især hvis man har flere Blade til sin Raadighed, følge Begivenhedernes Gang i det hele og store, se sine Medborgeres Opfattelse af og Udtalelser om Forholdene; meget forskjellige kan de mangen Gang være, men saameget desto bedre, ganske vist. Det er først ved at Tingene eller Sagerne bliver set fra alle Sider, at de tilsidst helt lader dem gjennemskue. Faktum er det, at den enkelte ikke saadan kan se en Ting fra alle Sider eller gjennemskue den, som hvor der er en Samling tilstede, thi da vil den ene aabne den andens Blik for Dele, som vedkommende ellers ikke vilde have set. Som Følge deraf føler vi os overbeviste om, at Legislaturen her i Nebraska bedre kan se og bedømme, hvad der tjener Landets Borgere og Borgerinder til deres sande Gavn end selve Guvernøren, og at man kan fremføre denne Paastand uden at komme i Kollision med Konstitutionen, idet det maa antages, at Guvernørens Veto kun er ham givet til Afbenyttelse i Tilfælde, hvor en større Del af Folket paa en ubillig Maade skulde søge at gaa den mindre eller svagere Del for nær, og at Forfatningen, ret beset, vil have denne Institution til at staa beskyttende over for det samlede Folk, som det Fælles Fader. Hvad Guvernør Boyd tænkte da han nægtede at underskrive Newberry-Billen skal vi ikke her saa lige kunne sige, men saa meget er vist, athan, ifølge hans Forklaring desangaaende, vil gjøre gjældende, at den vilde ruinere Jernbanerne og gjøre en Mængde Arbejdere brødløse, men: „Tro aldrig Folk og Mønt for vel; vi har bemærket længe, at Pengene gjør falske Folk og Folk gjør falske Penge."

Det er just ikke vor Mening her at kritisere Boyds Handlemaade ret meget eller at blive staaende derved. Det Arbejde er vel nok allerede tilstrækkelig besørget. Enhver Djævel regjerer til sin Tid, siges der saa ofte, og Boyds Dage som Guvernør her i Nebraska er vel nok allerede talte. Hensigten med nærværende Linjer er mere at rette Opmærksomheden hen paa vor Landsmand, nede i Omaha, Prokurator Christoffersen. Han blev da han søgte Valg som Senator meget fordelagtig omtalt i „Pioneeren", næsten som om han var en Stormand, der Sandhed, vilde være i Stand til at træde ledende op, til Nytte og Gavn for Staten i sin Helhed og for hans Vælgere i Særdeleshed, samt til Hæder og Pryd for den danske Nation. Mærkværdig nok efter Newberry-Lovens Fald hører man ham ikke videre omtalt. Han stemte mod den to Gange, hedder det nok, men det hele er gaaet saa glat af, næsten som om det var i sin Orden og noget man kunde vente af denne Mand. At Hovedbanerne her i Nebraska ikke kan kjøre eller transportere Fragtgods ligesaa billigt som i Nabostaten Iowa er jo vanskelig at se for den jævne Borger, det kan han jo bedre med hans Jernbaneblik; men sav meget er vist, at Landbefolkningen her i Nebraska, maaske med Undtagelse af nogle enkelte Grænsebyer, bliver trykket i Støvet til Dels ved Indvirkningen af disse dyre Transportmidler, og skulle man synes, at det ikke kunde skade Christoffersen eller hans Vælgere, at den øvrige Del af Folket vederfaredes Retfærdighed, det de kun her forlangte, det vilde dog ret beset komme enhver Arbejder, om ikke direkte, saa dog indirekte til Gode. Hr. Christoffersen kan ikke være uvidende om, disse Bestikkelser, Kjøb og Salg af Sjæle, uden Mandat, der er foretaget blandt Lovgiverne dernede i Lincoln. Interessant kunde det være at faa oplyst af denne Mand noget om, hvorledes disse Ting kam forbedre Farmernes, Arbejdernes, det hele samlede Folks Stilling og Kaar. Bevisbyrden hviler her tungt paa Christoffersen og det vil næppe lykkes ham at ryste den af sig; thi Faktum er, at har Boyd handlet ilde ved Newberry-Billens Forkastelse, har Christoffersen gjort det ikke mindre; de har begge tjent de samme Interesser, samt er de i lige Maade og i samme Grad uparlamentariske. Kun hvor et Folk er aandeligt dødt, kunde det ventes at det upaatalt vilde tage imod slige Ting, men de fine Herrer vil erfare, at de ikke kommer ret vidt dermed, paa Grund af at der er Liv til Stede. Den friske Brise, hvoraf man den 4. November havde et velgjørende Puft, vil nu og da vende tilbage indtil den faar fuldstændig Overhaand. Den vil da rense Luften og fylde Sejlene paa Statsskibet, saa at det kan staa over Ende og bevæge sig trygt, i den nye Retning, over Tidens Bølge til stor Lykke og Velsignelse for alt, hvad dette værdifulde Skib har inden Borde.

Nysted d. 25. April, 1891.

Nysted-Farmerallianse.

Efterskrift: Nærværende Farmertanker er tillige tilstillet Redaktionen af „Den Danske Pioneer" med Anmodning om Optagelse af samme i bemeldte Blad.

Bygge- og Laaneforening.

En forenet Sparebank og Laanekasse ved Folket og for Folket.

St. Paul Bygge- og Laaneforening har ved sit sidste ordinære Møde besluttet at aabne Bøgerne for Subskription til en ny Serie (C). Som gammel Aktieiaver, der nøje har fulgt Foreningens Gang og Udvikling, vil jeg i denne Anledning tilstille „Stjernen"s ærede lokale Læsekreds nogle Oplysninger angaaende Foreningens Virksomhed.

Min Erfaring er den, at en Bygge- og Laaneforening er lige saa gavnlig for Farmeren som for Bymanden. Jeg vil her fremstille nogle Talstørrelser, grundet paa egen Erfaring, i Serie „A" og „B" i St. Paul Bygge- og Laaneforening. Serie „A" blev begyndt i April 1884 og var udbetalt 9de Juni 1890. En Aktie gjælder for $200, og af den maa man betale 40 Cts. om Ugen. De Penge, som kommer ind hver Uge, bliver solgt til højstbydende; men ikke til nogen anden end den, som er Aktiehaver. Pengene gaar til en større eller mindre Præmie eftersom der er mange eller faa Kjøbere. Efter man saa har kjøbt ud en Aktie, maa man betale 30 Cts. om Ugen, altsaa 70 Cts. om Ugen efter den Tid. Gjennemsnitspræmien i Serie „A" løb som følger: 34¼ pCt. det første Aar, 31¾ pCt. det andet Aar, 11¾ pCt. det tredje Aar, 7½ pCt. det fjerde Aar, 1 pCt. det femte Aar og ingen det sidste eller sjette Aar. Seri „B" blev begyndt i Juni 1887, og har nu snart overlevet fire Aar, og Gjennemsnitspræmien har været som følger: det første Aar 31½ pCt., det anden Aar 17 pCt., det tredje Aar 12¾ pCt., og den er beregnet paa, at skulle blive udbetalt i seks Aar og tre Maaneder.

Jeg vil her give nogle Beviser for, at en saadan Forening er gavnlig for den, der skal laane Penge ligesaa vel som for ham, der har Penge at laane ud. Det er Prinsipet om Hjemmehjælp og Frigjørelse for fremmed Kapital, der her kommer til sin Ret. Uden Mellemmænd og kostbar Hokuspokus mødes Udlaaner og Laantager paa fælles Grund og besørger sine Forretninger paa den billigste Maade muligt. Pengene er lige saa sikre her som i en Bank, da alle Aktiehavere er ansvarlige indtil alle har faaet sine Penge.

En Mand, som tager en Aktie som gjælder for		$200.00
betaler 40 Cts. om Ugen for 1 Aar	$ 20.80	
Og efter første Aar kjøber den ud efter samme Gjennemsnitsprispræmie, som blev betalt i Serie „B" andet Aar, hvilket var 17 pCt., altsaa	34.00	
betaler ind 70 Cts. om Ugen for 5 Aar, 2 Maaneder	187.60	
Hvis han skulde have laant $166, som han fik da han kjøbte ud Aktien for 5 Aar til 10 pCt. Rente saa vilde han have betalt i Rente		83.00
hvilket giver ham Fortjeneste af	40.60	
	$283.00	$283.00
For Eksempel en Mand betaler 40 Cts. om Ugen, for 3 Aar, hvilket er	$62.40	
og da kjøber Aktien ud til en Præmie af 7½ pCt., hvilket er et Beløb af	15.00	
og da betaler ind 3 Aar og 2 Maaneder efter 70 Cts. om Ugen hvilket er	114.80	
har han da betalt ind ialt	$192.20	
og har faaet		$200.00
en ren Fortjeneste af	7.80	
	$200.00	$200.00

Og han har haft $185 at bruge i 3 Aar uden Renter.

For Eksempel en Mand vil spekulere med sine Penge og betaler 40 Cts. om Ugen for 6 Aar, 2 Maaneder, hvilket er	$128.00	
og faar da efter 6 Aar og 2 Maaneder		$200.00
en ren Profit af	72.00	
	$200.00	$200.00

paa et $128 stort Investment i tre Aar og en Maaned, hvilket er omtrent atten pCt. af Pengene.

Jeg vil ikke hermed garantere at en Serie vil udløbe i seks Aar og to Maaneder; den vil maaske udløbe før og maaske vare lidt længer. Men jeg har grundet min Beregning paa den Tid, som det tog Serie „A" at udløbe, tilligemed alt det Uheld, som vi havde med C. C. Robinson. Der er maaske mange, som vil synes, at det er en Umulighed, at alle kan have en Fordel; men man maa huske, at de Penge, som kommer ind hver Lørdag Aften, er i stadig Virksomhed, og Fortjenesten deler sig selv ligelig mellem alle Aktiehavere.

Jeg skulde synes hvis en Mand havde et Laan paa sin Ejendom, f. Eks. paa $1000, som han ønsker at afklare, at der da ingen bedre Maade findes at sammenspare Pengene paa, end netop denne. Naar han tager fem Aktier, vil han have at indbetale $2.00 ugentlig eller $52.00 hvert halve Aar. Han kan da om en fire eller fem Aar kjøbe sine Aktier ud og afbetale sit Laan med Pengene; hvorimod det næsten er en Umulighed at faa $1000 lagt tilside paa Kistebunden. Og en mindre bemidlet Farmer kunde tage en eller to Aktier, han vilde da ikke have saa meget at udbetale halvaarligt. Maaske somme tænker som saa, at Byfolkene vilde synes ilde om, at Farmerne fik nogen Fordel af denne Spare- og Laanekasse; men jeg ved, at dette ikke er Tilfældet, thi hvad der gavner Farmerne vil ogsaa gavne Byfolkene, og Renterne, som nu sendes bort i store Masser, vil blive her hjemme mellem os selv, hvor de burde være. Der er maaske andre, som vil sige, at det bare er nogle Personer i St. Paul, som vil have en stor Løn; men dette er ikke Tilfældet. I Bestyrelsen er der blot to Personer, som faar Løn, og det er Sekretæren og Kasseren; Præsident, Vice-Præsident og syv Direktører faar ingen Løn, og alle Udgifter i Serie „A" iberegnet Løn og Indskrivning af Mortgages osv. beløb sig blot til ca. $500 om Aaret, og det repræsenterede en Kapital paa $170,000.

Hvem der ønsker nærmere Underretning om denne Sag kan henvende sig til Sekretæren eller en af Direktørerne eller til undertegnede. Subskriptionsbøgerne for den ny Serie „C" vil blive aabnet til 1ste Juli 1891.

E. Enevoldsen.

Den danske Rigsdag slutter.

Den 1ste April sluttede Rigsdagen, og i sit Numer for følgende Dag indeholder „Soc.-Dem." følgende Kommentar:

„I de sidste Par Dage er der ude i Rigsdagskasernen gaaet allehaande Rygter, som, uagtet man ikke fæstede Lid til dem, dog gjorde, at man i Gaar ikke ret vidste, hvad man skulde vente sig af det sammenlappede Regjerings-Parti. Hovedspørgsmaalet var, om de vilde vove at skyde Hr. Hørup ud ved Valget af Statsrevisorerne. Det viste sig, at saa vidt strakte deres aabenlyse Mod sig ikke, og d'Hrr. Hørup og Høgsbro gled Side om Side, som de har gjort saa mange Gange før, ind i Statsrevisorbestillingen.

Dernæst var der Slutningsfyrværkeriet. Lige til det sidste Øjeblik diskuterede man i begge Sale, hvor vidt man skulde samles til et Fællesmøde i Folketingssalen som i gamle fredelige Dage. Ikke heller det blev til noget. Kl. 3 havde begge Formænd trommet deres Tropper sammen. Navnlig i Folketinget var der mange tomme Stole.

Da Hr. Høgsbro havde afleveret Kongens „aabne Brev" og Hr. Estrup „Meddelelse" holdt han en lille Rensprækken over Samlingens gode Resultater. Hr. Høgsbro talte som den Sammensmæltningens Mand han er, med megen Tilfredshed om de baade vigtige, store og gode Love, som Kompagniet har fabrikeret. Os andre ugudelige protesterede han, at vi nok med Tiden skulde blive tilfredse baade med Alderdomsforsørgelse, Olskatten og det andet Reformarbejde, som Tingets Formand er saa glad for. Desværre tør vi ikke spaa for Høgsbro nogen Fremtid som Profet. I Talens Slutning klang der en eneste tungsindig Monoltone midt i al Tilfredshed. Hr. Høgsbro var sørgmodig over, at vi ingen Finanslov fik, men efter sprang han paa Hovedet ud i Provisoriets bundløse Vande. Naa, denne Gang lykkedes det ikke, men d'Hrr. finder nok hinanden, ogsaa paa Provisorierne.

Naturligvis fik Kongen sit Hurra af det Par Højremænd, som var i Salen. Moderationen holdt sig tilsyneladende tappert. Der var en, som svingede lidt med den højre Haand, men da han saa at han var ene paa Skansen, tav han stille og nøjedes med Mimiken. Hr. Berg og Grundloven er altid uadskillelige paa Samlingens sidste Dag, men der var ingen rigtig Klang i Hurraerne, som fulgte efter hans „Leve", Begejstringen var væk hos de fleste."

Dr. August Koenig's HAMBURGER

TROPFEN

det gamle tyske

Blodrensningsmiddel

mod biliøse Anfald, Mave og Fordøjelses besværligheder, Ufordøjelighed, Hovedpine, Kvalme, Leversygdomme og Svimmelhed.

Pris: 50 Cts. Flasken; faas i alle Apotheker.

The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Maryland.

Dr. August Koenig's HAMBURGER

BRUST THEE

mod alle Bryst-, Lunge- og Luftrors-Sygdomme.

Kun i Original-Pakker. Pris 25 Cents. Faaes i alle Apotheker eller tilsendes frit ved Modtagelse af Beløbet. Adresse:

The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Maryland.

Dr. Morrill, Tandlæge, St. Paul, Nebr.